30/04/2026

Απονομή «Χρυσού παράσημου Αποστόλου Βαρνάβα» στον Μητροπολίτη Κύκκου Νικηφόρο

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας



Με το «Χρυσό Παράσημο» του Ιδρυτού και Προστάτου της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Κύπρου, Αποστόλου Βαρνάβα, τιμήθηκε ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος. Η ύψιστη αυτή τιμητική διάκριση της εν Κύπρω Εκκλησίας επιδόθηκε στον Πανιερώτατο στο πλαίσιο σεμνής τελετής, η οποία έλαβε χώρα στη Λευκωσία, την Κυριακή, 26 Απριλίου 2026.



Στον κατάμεστο από πλήθος κόσμου Καθεδρικό Ναό του Αποστόλου Βαρνάβα, εκτός από την χορεία των Μελών της Ιεράς Συνόδου, παρόντες ήσαν ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. **Νίκος Χριστοδουλίδης,** Μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Κύπρο κ. Κωνσταντίνος Κόλλιας, Ιεράρχες διαφόρων Εκκλησιών και θρησκευτικών δογμάτων, αρχηγοί και εκπρόσωποι πολιτικών, πολιτειακών, στρατιωτικών και αστυνομικών Αρχών, καθώς και πληθώρα οργανωμένων συνόλων, κλήρου, μοναχών και απλού κόσμου από όλα τα κοινωνικά στρώματα του τόπου.



Σύμφωνα με το σκεπτικό της κοινής και ομοφώνου αποφάσεως της Ιεράς Συνόδου, η ανωτάτη τούτη τιμή και διάκριση της Εκκλησίας της Κύπρου, το «Χρυσούν Παράσημον» του Ιδρυτού και Προστάτου Αυτής Αποστόλου Βαρνάβα απονέμεται στον Κύκκου Νικηφόρο «εις ένδειξιν και έκφρασιν της βαθείας αυτής ευαρεσκείας, ανθ' ων ούτος υπέρ της Εκκλησίας τε και της Πατρίδος ειργάσατο και δη διά το μεγαλόπνοον και θρησκευτικόν, εθνικόν και πολιτιστικόν έργον, όπερ προσήνεγκε, και το ήθος, όπερ διαχρονικώς επεδείξατο εις διαφόρους επιτελικάς θέσεις της Εκκλησίας».

Η τελετή άρχισε με το καλωσόρισμα από τον Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου, Αρχιμ. **Γεώργιο Χριστοδούλου**, και ακολούθησε ο Βυζαντινός Χορός της Ιεράς Βασιλικής και Σταυροπηγιακής Μονής Κύκκου, υπό τη διεύθυνση του Πρωτοψάλτη και Χοράρχη κ. Άριστου Θουκυδίδη, ο οποίος απέδωσε άρτια τα Απολυτίκια του Αποστόλου Βαρνάβα και της Παναγίας Κυκκώτισσας, καθώς και επίκαιρους αναστάσιμους ύμνους.



Στη συνέχεια ανεγνώσθη η συγχαρητήριος επιστολή της Α.Θ.Π. του **Οικουμενικού Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου** προς τον τιμώμενο, η οποία, μεταξύ άλλων, τονίζει: «Όντως, άγιε αδελφέ, η λαμπρά ποιμαντορία, η λιπαρά μόρφωσις, το γνήσιον εκκλησιαστικόν φρόνημα, η πλήρης στοργικής αγάπης και αλληλεγγύης φιλανθρωπική δραστηριότης υμών ήδη επί σειράν ετών το εν γένει εκκλησιαστικόν, εθνικόν, μορφωτικόν, εκδοτικόν και πολιτιστικόν υμών έργον, και αι λοιπαί αρεταί και τα τάλαντα υμών καθιστούν υμάς έγκυρον εκκλησιαστικήν μορφήν και παράδειγμα προς μίμησιν δια τους νεωτέρους κληρικούς, διό και η φήμη υμών προ πολλού υπερέβη τα γεωγραφικά και εκκλησιαστικά όρια της Μεγαλονήσου και η φυσιογνωμία σας σελαγίζει εις το πανορθόδοξον στερέωμα».

Ο Παναγιώτατος εκφράζει, παράλληλα, την έκθυμη συμμετοχή του «εις την δεδικαιολογημένην χαράν της ημετέρας Ιερότητος και της αδελφής Εκκλησίας της Κύπρου δια την σημερινήν ιστορικήν ημέραν της επαξίας ηθικής επιβραβεύσεως υμών, αναφωνούμεν εν ενί στόματι και μιά καρδία το “Άξιος!” και ασπαζόμεθα υμάς φιλήματι αγίω μετά των καλυτέρων αισθημάτων ημών, δοξάζοντες άμα τον Δομήτορα της Εκκλησίας Χριστόν, διότι εχαρίσατο αυτή Ιεράρχην, ως η υμετέρα διακεκριμένη και περισπούδαστος ημίν Ιερότης. Και πάλιν, άξιος και υπεράξιος, παμφίλτατε αδελφέ!».



Την άοκνη, πολύχρονη, γενναιόδωρη, πολυσχιδή και πολυδιάστατη προσφορά του Μητροπολίτη Κύκκου, εξήρε, στη συνέχεια, ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Νίκος Χριστοδουλίδης.

Ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης, αφού υπογράμμισε ότι η παρουσία του στην τελετή αντικατοπτρίζει τον σεβασμό της Πολιτείας και του ιδίου προσωπικά έναντι του τιμώμενου Ιεράρχη, επεσήμανε, ακολούθως, ότι ο Κύκκου Νικηφόρος «αξιώθηκε να συνδέσει το όνομά του με έργο ωφέλιμο και ευεργετικό για χιλιάδες ανθρώπους, στην Κύπρο, αλλά και σε πολλές άλλες χώρες. Για τέσσερις και πλέον δεκαετίες, αυτός ο πεφωτισμένος Ιεράρχης, είναι ακάματος συνεχιστής της μακραίωνης ιστορίας και παράδοσης της Ιεράς Μονής Κύκκου, που παραμένει λαμπρό προσκυνητάρι για τους απανταχού πιστούς».



Σημείωσε, ακόμη, ότι «η δράση αυτή του Μητροπολίτη πηγάζει από τα αποθέματα αγάπης, που διαθέτει, και τη μετριοπάθεια, που τον διακρίνει. Πάνω σε αυτά τα χαρίσματα έχουν θεμελιωθεί πολλές από τις πρωτοβουλίες, που ανέλαβε, πάντα με

μια οικουμενική προσέγγιση, που ξεπερνά τα στενά γεωγραφικά όρια της μικρής μας Πατρίδας».
Εξέφρασε, τέλος, προς τον τιμώμενο Ιεράρχη, εκ μέρους της Πολιτείας, «την εκτίμηση και τις ευχαριστίες του λαού μας για το ενάρετο έργο σας. Μεταφέρω επίσης τις ευχές όλων μας για υγεία και μακροημέρευση, με τη βεβαιότητα ότι με ακλόνητη πίστη στη βοήθεια της Παναγίας θα συνεχίσετε να βαδίζετε τον δύσκολο, αλλά όμορφο δρόμο της προσφοράς, της αλληλεγγύης και της ευθύνης».



Το πολυδιάστατο εθνικοθρησκευτικό, κοινωνικό και πολιτιστικό έργο του **Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου** παρουσίασε στη συνέχεια ο Διευθυντής του Κέντρου Μελετών της Ιεράς Μονής Κύκκου **κ. Κωστής Κοκκινόφτας.**



Ο κ. Κοκκινόφτας σκιαγράφησε την όλη πορεία και διαδρομή του Πανιερωτάτου, ξεκινώντας από την καταγωγή και τα νεανικά του χρόνια, την ένταξή του στους κόλπους της αδελφότητας της Ελεούσας του Κύκκου, τη χειροτονία και τις σπουδές του, την εκλογή του στην Ηγουμενία της Μονής, σε Επίσκοπο Κύκκου και σε Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας, καθώς και το όλο ανακαινιστικό και πνευματικό του έργο στη Μονή Κύκκου και στα Μετόχια της. Αναφέρθηκε, παράλληλα, στις σημαντικότερες πτυχές της πολύπλευρης και πολυδιάστατης συμβολής του στην εθνική, εκκλησιαστική και κοινωνική ζωή, αλλά και στις τιμητικές διακρίσεις, με τις οποίες έχει περικοσμηθεί.

Κλείνοντας την παρουσίασή του ο Διευθυντής του Κέντρου Μελετών και απευθυνόμενος προς τον τιμώμενο Ιεράρχη τόνισε: «Πανιερώτατε, εκ μέρους των πνευματικών σας τέκνων και όλων, όσων ευεργετήθηκαν από την αγαθοεργό και φιλάνθρωπη καρδία σας, εκφράζω τη βαθύτατη ευγνωμοσύνη και τον σεβασμό μας, για όσα μας έχετε προσφέρει και ευχόμαστε ο Κύριος και Θεός μας, με τις πρεσβείες της Παναγίας της Κυκκώτισσας, την οποία υπηρετείτε παιδιόθεν, να σας χαρίζει υγεία και δύναμη, για να συνεχίζετε, για πολλά ακόμη χρόνια, το πολύτιμο και πολυδιάστατο έργο σας, προς δόξαν Θεού και στήριξη της δοκιμαζόμενης Πατρίδας μας».



«Τώρα, που οι καιροί απαιτούν απ' όλους μας, λαό και ηγεσία, Πολιτεία και Εκκλησία επαγρύπνηση και σοβαρότητα, αγωνιστικότητα και ήθος, το απαράμιλλο έργο του Μητροπολίτη Κύκκου αποτελεί για όλους πρότυπο προς μίμηση και συνιστά βαριά παρακαταθήκη», υπογράμμισε στην Προσφώνησή του η Α. Μ. **ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. κ. Γεώργιος**. Πρόσθεσε, μάλιστα, στη συνέχεια πως «σε μιαν εποχή, που συνεχώς φτωχαίνει με την απουσία μεγάλων μορφών, είναι αναγκαία η εκδήλωση ευγνωμοσύνης και απόδοση τιμής στα πρόσωπα των ολίγων δειγμάτων του μεγαλείου του παρελθόντος και επιβεβλημένος ο αναβαπτισμός στις αρχές, που αυτά αναδεικνύουν στη ζωή τους».

Ο Μακαριώτατος επεσήμανε, επίσης, συνεχίζοντας ότι «το να μιλήσεις γι' αυτόν, βέβαια, δεν είναι εύκολη υπόθεση· χρειάζεται περισσή τόλμη. Γιατί ο ίδιος απέδειξε ότι είναι πάντα μελετημένος στις τοποθετήσεις του και, ταυτόχρονα, άριστος χειριστής του λόγου. Η πέννα του είναι μια φυσική προέκταση του νου του. Μοχθεί διαρκώς και κοπιάζει υπέρμετρα, για να πετύχει αφή με την τελειότητα.



»Ουδέποτε η Ιστορία της Εκκλησίας ήταν ειδυλλιακή, γιατί είναι πάντα συνυφασμένη με τις ανθρώπινες αδυναμίες και τις απρόβλεπτες ιστορικές εξελίξεις. Ο Θεός, όμως, δεν εγκαταλείπει τον λαό Του. Αναδεικνύει πάντοτε

ποιμένες θυσιαστικούς για τον λαό Του. Για να τον στηρίζουν και να τον καθοδηγούν, σε καιρούς κλυδωνισμού, και να τον ενθαρρύνουν με τις δράσεις και τη δημιουργικότητά τους σε καιρούς ευδίας και γαλήνης. Έχω τη βεβαιότητα ότι ο άγιος Κύκκου είναι ένας από αυτούς», πρόσθεσε ο Κύπρου Γεώργιος.

Κατακλείοντας τον λόγο του ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου, υπογράμμισε: «Σε καιρούς χαλεπούς, έκπτωσης ήθους και αξιών, αναζητά κανείς και συνετούς και πρότυπα. Κι εσείς, Πανιερώτατε, είστε πρότυπο, που θα καθοδηγείτε όλους με το παράδειγμά σας. Ευχή όλων μας είναι να σας διαφυλάττει ο Θεός εν υγεία για χρόνια πολλά. Κι είμαστε βέβαιοι γι' αυτό. Γιατί, όπως και ο Μένανδρος από την αρχαιότητα διαλαλεί, "εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος ο Θεός"».



»Για όλα τα πιο πάνω, το έργο, το ήθος και τον χαρακτήρα του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου και Τηλλυρίας και Καθηγουμένου της Ιεράς Βασιλικής και Σταυροπηγιακής Μονής Κύκκου κ. Νικηφόρου, η Ιερά Σύνοδος απεφάσισεν, ομόφωνα, να απονείμει σ' αυτόν την ανωτάτη τιμητική διάκρισή της, το "Χρυσούν Παράσημον" του Αποστόλου Βαρνάβα, ευχομένη συνέχιση και επαύξηση του έργου του προς προαγωγή των σκοπών της Εκκλησίας και όφελος της χειμαζομένης Πατρίδος», κατέληξε.

Κατά την τελετή, ανεγνώσθη η περγαμηνή του σκεπτικού της απόφασης της Ιεράς Συνόδου και, ακολούθως, απονεμήθηκε από τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου, το «Χρυσό

Παράσημο» του Αποστόλου Βαρνάβα στον Κύκκου Νικηφόρο.



Μετά την παρασημοφόρηση, ο Βυζαντινός Χορός έψαλε τον Πολυχρονισμό του Μητροπολίτη Κύκκου και ακολούθησε η αντιφώνηση του Πανιερωτάτου, όπου μεταξύ άλλων είπε:
«Η σημερινή ημέρα είναι για μένα ημέρα δοξολογίας, ημέρα συγκινήσεως, ημέρα θαυμασμού, γιατί βλέπω ενώπιόν μου, όχι απλώς μία βράβευση, αλλά μία ομολογία αγάπης της Μητέρας Εκκλησίας. Μία αναγνώριση, ότι ο Θεός οικοδομεί, στηρίζει, καθοδηγεί και αναπληρώνει τα ελλείμματα των ασθενών του δούλων», τόνισε, για να προσθέσει αμέσως ότι: «Η τιμή, την οποία η Μητέρα Εκκλησία της Κύπρου επέλεξε να απονείμει στο ταπεινό μου πρόσωπο, υπερβαίνει κατά πολύ την αξία του έργου της ελαχιστότητάς μου, γιατί, ό,τι επιτελείται μέσα στην Εκκλησία, δεν είναι έργο ανθρώπινης ικανότητας, αλλά καρπός χάριτος θείας, η οποία “ἀναπληροῖ τά ἐλλείποντα”. Να, γιατί τούτη τη στιγμή η συνείδησή μου ελέγχει την καρδία μου, γιατί η παρούσα τιμή αναλογεί, όχι στην ανθρώπινη αναξιότητά μου, αλλά στη θεία μακροθυμία και οικονομία. Οποιονδήποτε έργο και αν έχουμε πίσω μας, οποιανδήποτε επιτυχία, δεν ανήκει στις πτωχικές μας δυνάμεις, αλλά στον ίδιο τον δωρεοδότη Θεό».

Ο Μητροπολίτης Κύκκου υπογράμμισε εμφαντικά: «Έχω πλήρη επίγνωση ότι, με τις δικές μου ασθενικές δυνάμεις, θα ήταν αδύνατο να επιτελέσω το μικρό, έστω, έργο και τη διακονία, που μου εμπιστεύθηκε ο Κύριος. Έχω πλήρη επίγνωση ότι

εγώ “ὑπέρ δέ ἐμαυτου οὐ καυχήσομαι εἰ μή ἐν ταῖς ἀσθενίαις μου”» (Β΄ Κορ. ιβ΄ 5).



Και συνέχισε, λέγοντας πως: «Η παρούσα τιμητική διάκριση δεν ανήκει σε μένα, αλλά στη Μητέρα Εκκλησία και ιδιαίτερα στην τροφό ιερά του Κύκκου Μονή, τη θεοστεφή αυτή Ακρόπολη, που στάθηκε διά μέσου των αιώνων κέντρο παρηγοριάς και φάρος, που εξέπεμπε προς κάθε κατεύθυνση το φως του Ελληνισμού και του Χριστιανισμού την πύρινη φλόγα». Σημείωσε, ακόμη, ότι η αποδιδόμενη ύψιστη αυτή τιμητική διάκριση, «δεν απονέμεται στην ελαχιστότητά μου, ως έπαθλο, αλλά απονέμεται, ως στέφανος ανθεστήριος στην Παναγία, την Ελεούσα την Κυκκώτισσα, η πάνσεπτη Εικόνα της οποίας περικοσμεί και περιφρουρεί την περίβλεπτη του Κύκκου Μονή, το πάγκαλο αυτό της πατρώας ευσέβειας αγλάισμα, που προσπαθεί πάντοτε, με αναπεπταμένες τις πνευματικές της κεραίες, να συλλαμβάνει την ορθόδοξη σκέψη στις σύγχρονες διαστάσεις της και να αναπτύσσει το έργο της σε όλη την κλίμακα του Ευαγγελίου, ως θεωρητικής και πρακτικής ζωής.



»Σήμερα, λοιπόν, άνθρωπος βραβεύεται, αλλά η Θεοτόκος δοξάζεται. Εγώ αναφέρομαι, αλλά η Θεοφρούρητη του Κύκκου Μονή υψώνεται. Γι’ αυτό και ομολογώ, ότι η συγκίνηση, που αισθάνομαι τούτη τη στιγμή, δεν είναι συγκίνηση ενός ανθρώπου, αλλά συγκίνηση τέκνου, που βλέπει τη Μητέρα του τιμωμένη. Και πώς να μην είναι Μητέρα μου, αφού μέσα στα ιερά άσυλα της Μονής αυτής παιδιόθεν, εξ απαλών ονύχων, γαλουχήθηκα με τα ελληνορθόδοξα νάματα και αυτή για 66 τώρα χρόνια από τα 78, που άνοιξα τα μάτια μου στο φως του ήλιου, την υπηρετώ με σεβασμό και ταπείνωση. Εκεί, στη Βασιλική αυτή Κιβωτό της Θεομητορικής Χάριτος εκοινώνησα τον ιερό παλμό των Ελληνικών και Ορθοδόξων Παραδόσεων. Εκεί έμαθα τι σημαίνει μοναχική υπακοή και ταπείνωση. Εκεί βίωσα τη συγχωρητικότητα και την επιείκεια. Εκεί μορφώθηκε η ψυχή μου και διδάχθηκε την έμπρακτη προς τον πλησίον θυσιαστική αγάπη».

Ο της Μονής και Μητροπόλεως Κύκκου Καθηγέτης έκανε ακολούθως, ιδιαίτερη αναφορά στον Μοναχισμό και την κύρια αποστολή του, υπενθυμίζοντας, παράλληλα, ότι ο Ορθόδοξος Μοναχισμός έδωσε, κατά καιρούς, το παρόν του και μέσα στον κοινωνικό στίβο. Και ακριβώς εδώ υπογράμμισε ότι «η Ιερά Μονή Κύκκου, ως ένας ζωντανός οργανισμός, που δεν αγνοεί το παρόν και τα συμβαίνοντα γύρω μας, βλέπει με τα μάτια του Χριστού και την ανθρώπινη κοινωνία, παρακολουθεί με ενδιαφέρον τα προβλήματα της καθ’ ημέραν ζωής και εργάζεται αθόρυβα προς επούλωση της κοινωνικής δυστυχίας.



»Εκείνο, που συνθέτει την ιδιαιτερότητα του πολυδιάστατου εθνικού, θρησκευτικού, κοινωνικού, πνευματικού, φιλανθρωπικού και πολιτιστικού έργου της Ιεράς Μονής Κύκκου είναι η συλλειτουργία της θεωρίας και της πράξεως. Είμαστε οπαδοί της θεωρίας και εργάτες της πράξεως. Και τούτο, γιατί πιστεύουμε, ότι η Εκκλησία μας οφείλει να εξακολουθήσει να αποτελεί και σήμερα το κυρίαρχο στοιχείο του βίου, του πολιτισμού και κάθε εκφράσεως της κοινωνικής ζωής. Οφείλει να εξακολουθήσει να επηρεάζει και σήμερα την αυτοσυνειδησία του ανθρώπου, να επικαθορίζει τη συμπεριφορά του, να νοηματοδοτεί τη ζωή του, να σημασιολογεί την ιστορία του και να αξιολογεί τον βίο του. Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας δεν είναι άρνηση της ζωής. Είναι άνωση της ζωής. Οφείλει, βέβαια, μέσα στη συνεχή ροή και μεταβολή του κόσμου, να παραμένει πυξίδα προσανατολισμού, για να δείχνει στον άνθρωπο τον αληθινό προορισμό του, τις μεταφυσικές του προεκτάσεις. Το ενδιαφέρον, όμως, της Εκκλησίας για τα επέκεινα, η εσχατολογική, δηλαδή, κατεύθυνση, που δίνει στη ζωή και τις επιδιώξεις των ανθρώπων, δεν σημαίνει αδιαφορία για τις συνθήκες της ανθρώπινης ζωής εδώ και τώρα. Η Εκκλησία, ως ταμιούχος διδασκαλίας θείας, υψηλής και υπερόχου, προορισμό έχει, βέβαια, την εξασφάλιση της αιώνιας ζωής. Η αιώνια ζωή, όμως, είναι συνέπεια και συνέχεια της παρούσας».



Ο Πανιερώτατος δεν παρέλειψε να κάνει λόγο και για τα δυσοίωνα φαινόμενα «αλλοίωσης της παραδοσιακής πνευματικής ταυτότητας της Εκκλησίας της Κύπρου, με την υιοθέτηση και προσπάθεια εισαγωγής ξένων, άγνωστων για την Εκκλησία μας, νοοτροπιών, που, τυχόν, επικράτησή τους, θα οδηγήσουν την Κυπριακή Εκκλησία σε μια απομονωτική εσωστρέφεια, απούσα από τα σύγχρονα δρώμενα της εποχής μας». Χαρακτήρισε, μάλιστα, τα απογοητευτικά αυτά φαινόμενα ότι υποθάλπουν τον εκκλησιαστικό σκοταδισμό, αρνούνται και περιφρονούν την οικουμενική διάσταση της Ορθοδοξίας.

Τελειώνοντας τον λόγο του ο Μητροπολίτης Κύκκου, εξέφρασε, εκ βάθους καρδίας, «ευχαριστήρια δοξολογία και αίνο ευγνωμοσύνης προς τον Δομήτορα της Εκκλησίας Σωτήρα Χριστό. Εκείνος οδηγεί. Εκείνος στηρίζει. Εκείνος ενισχύει τον άνθρωπο στα καθήκοντα της διακονίας του. Εμάς δε τους ανεπαρκείς κρύπτει υπό τη σκιά της θείας χάρης του».

Ολοκληρώνοντας, κατέθεσε, όπως χαρακτηριστικά τόνισε, «την ύψιστη αυτή τιμή, ως άρρητο ανθέμιο ευχαριστίας στα πόδια της Παναγίας της Κυκκώτισσας, της Υπεραγίας Μητρός μου, η οποία υπήρξε και παραμένει η ασφαλής οδός, η σκέπη, η αναπνοή της ζωής μου. Υπόσχομαι δε ενώπιον Θεού και ανθρώπων ότι, όσο ζω και αναπνέω, όσο η καρδία μου θα κτυπά, την Παναγία την Κυκκώτισσα θα υπηρετώ.

Τον Μονογενή αυτής Υιό θα δοξολογώ. Τη θεόσωστη της Τηλλυρίας Μητροπολιτική Περιφέρεια θα διαποιμαίνω θεοφιλώς. Και την Αποστολική της Κύπρου Εκκλησία, έως εσχάτης μου αναπνοής, ευόρκως θα διακονώ».

Η όλη τελετή ολοκληρώθηκε με τον πολυχρονισμό του Μακαριωτάτου **Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου** και στη συνέχεια ο Τιμώμενος δέχθηκε τις ευχές και τα συγχαρητήρια όλων των παρευρισκομένων.
Λουκάς Α. Παναγιώτου

Φωτογραφίες: Σταύρος Ιωαννίδης/PIO